

Следующая характеристика руководителя ОПЧС – черты личности. К числу наиболее часто упоминаемых в различных исследованиях черт личности относятся: уверенность в себе, эмоциональная уравновешенность, стрессоустойчивость, креативность, стремление к достижению поставленных целей, предприимчивость, ответственность, надежность в выполнении задания, независимость, общительность.

На авторитет руководителя оказывает огромное влияние наличие высокой культуры общения, которая выражается в нормах профессиональной этики. К ним относятся:

- демократизм общения руководителя с подчиненными, коллегами по работе;
- его доступность, внимательность;
- умение создать товарищескую атмосферу доверия;
- вежливость и корректность в обращении;
- точность и ответственное отношение к данному слову.

Немалое значение играют подтянутость и аккуратность, четкость и организованность в манере поведения.

Постоянное общение руководителя с подчиненными поднимает его авторитет и уровень доверия к нему, влияет на социально-психологический климат в коллективе.

Общительность личности характеризуется легкостью вхождения в контакт с другими людьми, отсутствие замкнутости, изолированности. Причем общительность как качество личности обязательно должно сопровождаться эмоционально-положительным «планом» общения.

Культура речи среди правил приличия, имеющих наибольшее практическое значение, играет особую роль. Она предполагает лингвистические умения и навыки, умение подобрать для выражения своих мыслей правильные и нужные слова и построить из них фразы, использование словесных формул вежливости (благодарю, извините и т.д.), оптимальный темп речи, эмоциональную окраску слов, текстов, мимики, стилистическую и орфоэпическую грамотность, богатый лексикон.

Для того чтобы научиться хорошо говорить, необходимо научиться ясно мыслить, а для этого необходимо быть эрудированным, образованным человеком, уметь убеждать, размышлять, анализировать. Нужно владеть техникой речи, постоянно пополнять свой лексикон и практиковаться в ораторском искусстве.

Выделим следующие правила общения с людьми:

1. Необходимо проявить интерес к людям, быть внимательным к ним.
2. Нужно уметь давать указания своим подчиненным.
3. Нужно стараться запомнить имена подчиненных и обращаться к ним непринужденно.
4. Нельзя высмеивать, осуждать людей, нужно уметь ставить себя на место осуждаемых.
5. Умение приветствовать людей также способствует авторитету руководителя.
6. Умение слушать является критерием коммуникабельности.
7. В служебных отношениях важно развивать и поддерживать чувство личного достоинства каждого работника.

Таким образом, эффективность руководящей деятельности во многом зависит от авторитета руководителя. Мнение о том, что с получением определенного поста руководитель автоматически приобретает авторитет, ошибочно. Завоевание авторитета в коллективе, как и управление, является искусством.

Источники

1. Кремень, М.А. Авторитет руководителя // Организация и управление. – № 3. – 2000. – С. 114-124.
2. Кремень, М.А. Пути эффективного руководства / М.А. Кремень. – Минск: Беларуская навука, 2000. – 382 с.
3. Шипунов, В.Г. Основы управленческой деятельности / В.Г. Шипунов, Е.Н. Кишкель. – М.: Высшая школа, 1999. – 304 с.

Варнавська Інна В'ячеславівна

Кандидат педагогічних наук, доцент

Херсонський державний аграрно-економічний університет

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

У статті розглянуто специфічні особливості профорієнтаційної роботи. Розглянуто основні питання, які необхідно розв'язати під час проведення профорієнтації. Наголошено на необхідності планування подібної роботи, адже вона спрямована на формування, поглиблення та закріплення їх інтересу до окремих сфер діяльності та професій. Ключові слова: профорієнтаційна робота, учнів, професія, планування, вибір професії.

Профорієнтаційна діяльність, як і інші соціальні явища, вимагає системи якісного управління, яка повинна містити різні заходи впливу на мотиви вибору професії, наявність інформації про стан попиту і професійної спрямованості молоді. Зумовлює комплексну діяльність різних державних і громадських установ, результатом якої повинен бути правильний вибір професії, що відповідала б потребам суспільства

та інтересам особи. Сучасна профорієнтаційна діяльність повинна сприяти забезпеченню основної мети профорієнтації, яка полягає у формуванні особистості, яка здатна здобувати професію з урахуванням своїх особистісних характеристик і здібностей в умовах жорсткої конкуренції, гармонійного розвитку особи [6].

Осередком профорієнтаційної роботи з учнівською молоддю є школа (ліцей, гімназія тощо). Тут мають бути створені необхідні умови для розвитку різносторонніх здібностей старшокласників, вироблення готовності до активної участі у виробничій, громадсько-політичній та інших сферах діяльності. Стратегічним орієнтиром має бути формування всебічного розвитку особистості. Звичайно це вимагає вдосконалення навчально-виховного процесу у школах, зміцнення їх матеріально-технічної бази, підвищення рівня методичного забезпечення. Якщо колись підлітків у школах навчали переважно виконувати ті чи інші завдання без особливих роздумів за книжковими правилами та канонами, то тепер робиться наголос на творчому мисленні, на вмінні приймати самостійні рішення, щоб якісніше виконати завдання. Тому на перший план висуваються глибокі теоретичні знання та культурний, інтелектуальний, нестандартний світогляд [5].

Ефективність профорієнтаційної діяльності багато в чому залежить від вміння її спланувати. Планування передбачає розробку програм, планів, мети, завдань, які потім повинні бути виконані протягом певного періоду (семестру, навчального року). Профорієнтаційна робота в навчальному закладі проводиться в основному із таких питань:

- планування профорієнтаційної роботи, яка є складовою частиною загальноосвітнього плану і плану виховної роботи;
- підготовка вчителів з різних форм і методів профорієнтаційної діяльності;
- обладнання кабінету профорієнтаційної роботи в школі;
- професійна орієнтація у навчальному процесі (факультативні заняття, навчально-виробнича практика);
- профорієнтація під час позакласної години (предметні й технічні гуртки, зустрічі з представниками різних професій);
- перевірка стану здоров'я учнів, їх психофізіологічних даних і висновки шкільного лікаря про стан здоров'я і відповідність обраній професії чи профілю навчання і робота з батьками (підготовка батьків до профорієнтаційної роботи в сім'ї);
- робота з державними та громадськими організаціями;
- надання допомоги учням у працевлаштуванні чи у виборі відповідного профілю навчання [3].

Оскільки найважливіша мета профорієнтації полягає в підготовці учнів до свідомого вибору професії, то планування цієї роботи повинне спрямовувати виконавців насамперед на досягнення зазначеної мети. Певне місце в ньому також приділяється заходам, спрямованим на здобуття педагогічним колективом інноваційних знань і методик проведення профорієнтаційної роботи. Якісна профорієнтаційна діяльність зумовлена рівнем знань і вмінь педагогів, які її здійснюють. Л. Буркова підтверджує це: «... компетентності відповідають здатності фахівця до здійснення професійних дій і діяльності. Здійснення професійних дій передбачає розв'язання професійних завдань, тому професійні компетентності можна визначити як здатність фахівця розв'язувати професійні завдань, застосовуючи способи професійних дій і способи професійної діяльності в межах професійних компетенцій» [1].

Профорієнтаційна робота, спрямована на вибір професії, повинна проводитись систематично з усіма підлітками, але найбільша увага має приділятися учням 9-11 класів. Для проведення можливо залучати не тільки класного керівника, а і психолога, і шкільного бібліотекаря, і лікаря, і членів батьківського комітету, і шкільні молодіжні організації, і органи виконавчої влади, і представників підприємств та організацій, які відповідно до своєї професійної компетентності інформуватимуть школярів про різноманітні аспекти професійного самовизначення.

Профорієнтація, для виконання своєї функції, повинна мати індивідуальний, диференційний характер. Педагоги мають намагатися надавати можливість кожному спробувати себе в різних видах практичної діяльності. Профорієнтація учнів у школі здійснюється як у процесі їх навчання, так і в позакласній і позашкільній роботі. Профорієнтаційна діяльність, для підвищення ефективності та якості, не повинна зводитися до окремих, разових заходів, тому перед дирекцією школи, органами виконавчої влади постає важливе завдання – спланувати систему профорієнтаційної роботи.

Планування інформаційного матеріалу для проведення профорієнтаційної діяльності здійснюється також з урахуванням відомостей про потребу в кадрах на підприємствах певного району, міста, села і можливостях працевлаштування на них випускників школи. Відомості такого характеру надходять в центр зайнятості, а звідти – у школу. Планування профінформаційних заходів повинне здійснюватися з урахуванням доцільності застосування в кожному конкретному випадку тієї чи іншої форми подачі інформаційного матеріалу. При цьому береться до уваги зміст професійної діяльності, що розкривається, вікові особливості учнів і інші фактори.

Як уже зазначалося, підготовка учнів до вибору професії має відбуватися з початкових класів, проте найбільша увага має все-таки приділятися старшокласникам. Планування профорієнтаційної роботи у старших класах – це етап підготовки учнів до вибору професії і має специфіку, зумовлену завданнями, що стоять перед нею. На цьому етапі плануються заходи, спрямовані на формування в учнів психологічної готовності до праці, розширення їхніх знань про світ праці. Отримавши визначений багаж знань на попередніх етапах, старшокласники психологічно підготовлені до сприйняття більш складного інформаційного матеріалу про вибір професії. У цей період їм може бути запропонований для вивчення короткий курс про основи вибору професії. Заплановані профінформаційні заходи будуються таким чином, щоб у їхньому процесі здійснювався глибокий соціально-економічний і психологічний аналіз професій. Якісно більш високий рівень професійної інформації на цьому етапі сприяє тому, що старшокласники, засвоюючи її, у той же час опановують спосіб самостійного аналізу професій і застосовують його при ознайомленні з новими професіями [2].

Планування профорієнтаційної роботи із старшокласниками передбачає вже не тільки проведення заходів щодо розширення їхніх знань про світ праці і розвитку пізнавальних інтересів, але і таких форм роботи, що спрямовані на формування, поглиблення та закріплення їх існуючого інтересу до окремих сфер праці та професій. У плануванні профконсультаційної роботи на цьому етапі роботи провідне місце повинне бути відведене вивченню і фіксації вчителем індивідуальних особливостей учнів, з огляду на які, учитель зможе дати пораду школяреві про вибір напрямку його майбутньої діяльності. Сплановані профорієнтаційні заходи здійснюються як у системі загальношкільних заходів (диспути, семінари, тренінги, зустрічі з фахівцями), в роботі класних керівників у спеціально відведені години для виховної роботи з учнями класу, так і в позашкільних профорієнтаційних заняттях.

Правильно організована профорієнтаційна робота є найважливішим чинником формування усвідомленого, обґрунтованого вибору професії сучасних випускників. Важливою складовою профорієнтаційної діяльності є залучення учнів до процесу оволодіння практичними способами конкретної діяльності, а не формальними знаннями, дотримання правил і методів розвитку дітей на всіх етапах від пропедевтичного до випускного класу. Результативність цієї діяльності залежить від того, які цілі конкретизуються в завданнях, змісті, в пошуку ефективних методів активізації професійного самовизначення відповідно до вікових та індивідуальних особливостей підлітків, а також рівня поінформованості про обрану професію.

Джерела

1. Буркова Л.В. Соціомічні професії: інноваційна підготовка фахівців вищих навчальних закладах: монографія. Київ: Інформ системи, 2010. С. 278.
2. Луцук Т.С. К вопросу об экономическом воспитании // Экономика и социум. 2018. №2(45). С. 575-578.
3. Методика дослідження готовності студентів-першокурсників до навчально-професійної діяльності (навчальне видання). Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2011. С. 72.
4. Пругченков А.С., Терюкова Т.С. Экономическое воспитание молодежи в контексте современных социальных преобразований // Московский институт открытого образования. 2010. №1. С. 18-24.
5. Хомюк І.В. Професійна мотивація як засіб забезпечення професійної мобільності // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2011. №4-5 (14-15). С. 305-313.
6. Янцур М.С. Професійна орієнтація і методика профорієнтаційної роботи. Курс лекцій. Навчальний посібник. Київ: Видавничий Дім «Слово», 2012. 464 с.

Градюшко Дарья Андреевна

Белорусский государственный университет

Научный руководитель: Лебединский Сергей Иванович, доктор филологических наук, профессор
Белорусский государственной университет

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРОЕКТНОГО МЕТОДА В ОБУЧЕНИИ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ

Статья посвящена особенностям использования проектного метода в обучении иностранному языку в высших учебных заведениях. Описаны основные задачи и принципы для успешной реализации метода проектов. Предлагается количество этапов проведения проекта, которые позволяют выполнить в полной мере указанные задачи и принципы. Ключевые слова: проектный метод, задачи, принципы, этапы.

Стаття присвячена особливостям використання проектного методу у вивченні іноземної мови у вищих навчальних закладах. Описано основні завдання та принципи для успішної реалізації методу проектів. Пропонується кількість етапів проведення проекту, які дозволяють виконати в повній мірі зазначені завдання і принципи. Ключові слова: проектний метод, завдання, принципи, етапи.

Преподаватели разных стран, понимая актуальность и инновационность проектного метода, всё больше заинтересованы в его использовании. В современной педагогической практике к проектному методу обращаются для решения разных проблем. Однако перед тем, как приступить к практическому использованию этого инновационного метода, необходимо понять его сущность.